

Ποιό πνεύμα ζωοποιεί;

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Image not found or type unknown

Τον κόσμο - πρέπει να το εννοήσουμε- δεν τον κυβερνούν ούτε τα γερά μπράτσα , ούτε οι σφιγμένες γροθιές, ούτε ο στρατός και τα όπλα. Τον κυβερνάει το πνεύμα. « Τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν».

Παντού και πάντοτε το πνεύμα έχει την αξία, γιατί από το πνεύμα ξεπηδάνε οι ιδέες. Και τίποτε δεν μπορεί να συγκριθῆ με μια ιδέα. Ούτε να της αντισταθῆ.

Μια ιδέα οδηγεί σε ανακαλύψεις , εφευρέσεις, κατακτήσεις. Μια ιδέα προκαλεί έναν πόλεμο. Και μια άλλη τον τελειώνει. Ούτε η φύση, αλλά ούτε ο ίδιος ο άνθρωπος δεν μπορεί να αντισταθῆ στην δύναμη της ιδέας του, που, όσο πιο δυνατή είναι, τόσο πιο ριζικά και ολοκληρωτικά τον συγκλονίζει. Μερικές φορές μάλιστα καταντάει γι' αυτόν νοσογόνος πηγή. Του γίνεται ψύχωση, νεύρωση κ.ο.κ. Τούτο παρατηρείται Ιδιαίτερα στις παθιασμένες ιδεολογίες, που εμφανίζουν κάτι το δαιμονικό.

Εμείς αυτό το καταλαβαίνουμε θαυμάσια, επειδή ξέρουμε , ότι το « τὸ πνεῦμά ἐστι

τὸ ζωοποιῶν,». Το Πνεῦμα του Θεοῦ εἶπε και ἐγεννήθησαν ὅλα, ὅσα υπάρχουν! Και το Πνεῦμα του Θεοῦ τα κυβερνάει. Αυτό μας φωτίζει σε κάθε καλό. Και ὅταν Αυτό λείπει, ὁ ἄνθρωπος βυθίζεται στο σκοτάδι της δουλείας, στο κακό. Τότε, ὅσο πιο πολύ τον συγκλονίζουν οι ιδέες του, τόσο πιο πολύ αυτό χάνεται. Ὁ ἄνθρωπος στο σημεῖο αυτό μοιάζει με τον Σαούλ, τον πρώτο βασιλιά του Ισραήλ. Ἡ ἀγία Γραφή λέει γι' αυτόν, πως ὅταν ἄφησε την καρδιά του να κυριαρχηθῆ ἀπὸ στραβές ιδέες, «ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ το Πνεῦμα του Κυρίου και περιέπεσεν εἰς πνεῦμα πονηρόν» , που του ἔφερε μελαγχολία, ἀγχος, μίσος, κακία, ἐκδικητικότητα και ἄλλα πολλά συμπτώματα, ψυχοπαθολογικά, που τόσο συχνά τα συναντάμε , ἰδιαίτέρως σε ὄσους το ρίχνουν στην ἀθεία.

Τί τρομερό πράγμα! Το καταλάβαμε; Υπάρχουν δύο πνεύματα: Το Πνεῦμα του Θεοῦ, δηλαδή το Ἅγιον Πνεῦμα , και το πονηρό πνεῦμα, δηλαδή ὁ διάβολος. Αυτό το δεύτερο πνεῦμα εἶναι, που ἐμφυσάει ιδέες, που οδηγούν στο ἀγχος, την μελαγχολία, το μίσος, την ἐκδίκηση, το πάθος «κατὰ των ἀντιπάλων»!

Και ἔτσι; Ἀρρωστημένος ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος ἀπὸ την βίαιη ἐπάνω του δεσποτεία μιας ιδέας , που την γέννησε πνεῦμα πονηρό, παθιάζεται για την ὕλη και για τον υλισμό! Και προσπαθεῖ να παρηγορηθῆ με την σάπια σανίδα, ὅτι την σκέψη την γενναία ἢ ὕλη! Και στηρίζεται με ὄλο του το βάρος σε μια σάπια σανίδα!

Και πῶς γλυτώνει ἀπὸ αὐτή την κατάσταση; Εἶναι πολύ ἀπλό: με το να κάνει μια ἐντονη προσπάθεια να μείνει μέσα του το Πνεῦμα του Θεοῦ: « Τὸ πνεῦμά τὸ ζωοποιῶν».

Ἀλλ' ὁ Θεός εἶπε για τους συγχρόνους του Νῶε: «Δεν θα μείνει μέσα στους ἀνθρώπους αὐτούς το Πνεῦμα Μου, διότι εἶναι υποδουλωμένοι στη σάρκα» (Γεν. 6, 3) . Για να μην δουλωθῆ ὁ ἄνθρωπος στη σάρκα χρειάζεται ἐγκράτεια, νηστεία και προσευχή• με ἄλλα λόγια, ὅλα ἐκεῖνα που ὁ κόσμος σήμερα μάλλον τα περιφρονεῖ, ἐπειδὴ ἔχει φύγει ἀπὸ μέσα του το Πνεῦμα του Θεοῦ.

Ποιο πνεῦμα ζωοποιεῖ; Ἀπάντηση: Το Πνεῦμα του Θεοῦ. Πότε; Ὅταν δεν το διώχνουμε με την υποδούλωσή μας στη ὕλη και γενικά στο κακό.

Ἀπὸ το βιβλίο: «Δίψα για ζωή»

Μητροπολίτου Νικοπόλεως

ΜΕΛΕΤΙΟΥ

Ἐκδοση

Ἱεράς Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Πρέβεζα 2010

Νώτη Γεωργία

Πηγή: http://eisdoxanthou-gk.blogspot.gr/2013/07/blog-post_21.html